

PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK XI.

WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 27. ÚNORA 1902

ČÍSLO 27

Telegramy zámořské.

Stoneova na svobodě.

Paříž, 23. února. „Tamps“ přináší dnes zprávu z Konstantinopolu, že sl. Ellen Stoneová, americká misionářka, se svou družkou Mme. Tsilkovou byli propuštěny briganty ze zajetí, v němž držány byly ode dne 3. září 1901. Obě dámy vydány byly kurýrní amerického vyslanectví, když bylo lupičům unuleno výkupné vyplaceno. Zároveň obdržela tato zpráva, že „Rev.“ Tsilka byl zatčen na začátku amerických autorit, poněvadž měl podíl na únosu sl. Stoneovy.

Jak známo, provázela pí. Tsilková sl. Stoneovu na její misijní cestě po Solonice a po hranicích Bulharska. Pí. Tsilková je manželkou učitele v Samakově a dle se sl. Stoneovou v zajetí po celou tu dobu.

Briganti žádali obnos £25.000, leč vše, co mohlo býti skolektováno, bylo \$72.500, kterážto suma dne 6. února byla jim vyplacena kurýrním amerického vyslanectví M. Carginem a W. W. Peetem, pokladníkem americké misie v Konstantinopolu, kteří sešli se s briganty na cestě u Podvinovského kláštera.

Mme. Tsilka vzdělávala se na Northfieldském semináři, ještě za svobody jako sl. Stephanova. Do Ameriky ušla proto, že rodiče její vnucovali jí mohamedána za manžela, kdežto ona přilnouce ku křesťanství rozhodně se tomu opřela a konečně do Ameriky uprchla. Dr. Dwight L. Moody, známý evangelista, který lonského roku zemřel, zajímal se o dívku a vymohl jí vstupenku do řečnického ústavu. Když pak odšla zde školu, stala se zkoušenou ošetřovatelkou a seznámila se sl. Stoneovou, která ji vyzvala, aby jí provázela. Sl. Stephanova mezi tím učinila si známou s Macedonem Tsilkou, který takto studoval ve Spoj. Státech na misionáře a pojala jej za manžela.

Sl. Stoneova jest rozena v Roxbury, Mass., a v Solonice nalezala se od r. 1878.

Tsilka nyní jest obviněn, že on sám byl účastníkem ve spiknutí a únosu obou ženstín, máje za to, že dostane tučný díl vykupného.

Konstantinopol, 23. února. Sl. Stoneová a Mme. Tsilková byly propuštěny briganty a přišly dnes do Strunice v Macedonii asi ve 3 hod. ráno. Obě ženstiny, jakož i dítě Tsilkové jsou zdravé. Slečna Stoneová zprávilá ihned amerického gen. konsula Dickinsona o propuštění svém. Strunice nalezá se při Uskubské dráze v Solonice.

Honolulu, 19. února. Známý černošský komponista zpěvu, Ernest Hogan, dostal se do tluče kontroverze s některými předními občany v Honolulu, kteří ho najali a velkou jeho společnost pro cyklus představení, leč nyní porušují kontrakt. Do nejúžšího sporu dostal se Hogan s princem Cupid Kolanlope, jež vyzval na souboj. Hogan navštívil prince, s nímž dostal se do prudké hádky a když vyšel ven, svěčil se několika svým přátelům, že ho prince hrubě urazil a požádá je za sekundanty, vyzval prince na souboj se zbraní, jakou si vyvolí.

Rím, 21. února. Celý kabinet italský dnes resignoval následkem porážky vládního kandidáta Signora Villa co předsedy komory deputovaných. Ministerstvo, jež se podělovalo, nastoupilo dne 7. února 1901, následující ministerstvo zvané bylo ministerstvem Zanardeliho.

Londýn, 21. února. Předseda dráhy Metropolitan District Railway Co., Wm. Parks, podal dnes ve schůzi akcionářův smutnou zprávu, neboť oznámil, že dráha prodělala £53.000.000, což jest ta nejmútnější událost za posledních 35 roků.

Barcelona, 21. února. Město jest úplně v rukou stávkářů, kteří již po 14 dnů terrorizují stát. V posledních dnech došlo k několika krvavým srážkám mezi vojáky a stávkáři, při čemž mnoho jich bylo postřeleno. Tři stávkáři, kteří chtěli se v sobotu vrátit do práce, byli soudruhy svými zavražděni. Hlavní vůdci stávků jsou anarchisté.

Madrid, 22. února. Stávka se šíří. Nyní už zasáhla až do údi-lobregratského a cardonského. V Saragosse a Tarragoně bylo prohlášeno stanné právo.

Úřední telegramy z Barcelony sdělují, že tamní situace se zlepšila. V přístavištích bylo částečně započato opět s prací. Vůdce hnutí, kteréž vedlo k takovému bouřím, budou při postavení před vojenský soud.

Ministrpředseda Sagasta oznámil, že vláda nemá v úmyslu rozpustit parlament, avšak napovídal, že by tak učinila, bude-li opozice stále a stále chtít jen debatovat o stávajících výtržnostech.

Robledo se tážal vlády, co ví o schůzi cizích konsulů v Barceloně, na níž se títo radili, co jest jim za situace, jaká tam zavládá, činiti. Ministr vnitra Gonzales odpovídal, že o podobné schůzi neví ničeho. Robledo opáčil, že noviny o ní psaly, že vláda by o tom měla vědět a v pádu potřeby interpelovat činy velevyslanec v Madridu. Noviny stále tvrdí, že vláda zprávy o bouřích potlačuje. Vláda to však popírá, tvrdí, že žádné telegramy o situaci v Barceloně cenzorem nebyly zadržány, ač zprávy časopisem madridským zaslané byly přeháňny a některé z nich docela nepravdivy, jako na př. o tom, že do lidu bylo střeleno z děl. Ti, kdož rozšiřovali zprávy klamně, budou soudně stíháni.

Barcelona, 21. února. Od vypuknutí bouří pouličních zabito bylo 40 osob. Stávkáři podnikli dnes útok na vězňiči, aby osvobodili zavřené tam soudruhy, avšak byli vojskem zabráněni. Několik výtržníků bylo zabito a několik povážlivě zraněno. Životních potřeb se nedostává a nouze stává se povážlivou. Stávkáři dostávají přý značné peněžní obnosy z Londýna. V sousedních městech výtržnosti jsou na denním pořádku a nabývají povážlivě tvárnosti. Přítomnost vojska má na neklidné duchy dobrý účinek. Čelní občané a úřady spolupůsobí s vojskem k zavedení pořádku. Jenerál-kapitán poručil vydavatelům časopisů, aby opět listy vydávali. Budou-li se tiskáři a sazeči zdráhati pracovat, jmenu jejich budou oznámena policii a ta pak přý s nimi „zatačí“.

Moskva, 21. února. Hrabě Tolstoj jest blíže smrti a není téměř žádné nádeje, že by se zotavil a pozdravil.

Víden, 22. února. „Arbeiter Zeitung“ přináší zprávu z Moskvy a Krakova, že tam zastavilo práci 10.000 dělníků a že došlo k vážným výtržnostem. Muselo povoláno být vojsko, které střelilo do lidu a mnoho stávkářů bylo usmrceno. V Moskvě zastřeleni byli čtyři dělníci a 57 raněno, v Krakově tři byli usmrceni a 100 raněno.

Londýn, 23. února. Petrohradský korrespondent londýnského Daily Express sděluje, že asi 500 studentů odbyvalo tam shromáždění v divadle, kde hráli představení. Studenti naplnili dolní místnosti, kdežto na galeriích zaujali místo policistů. Kol půl noci bylo po divadle, leč policisté zůstali na svých místech a proto studující, bojíce se útoku, zůstali též v divadle. Konečně kol 3 hodin zavděl se studenti a tu policisté vrhli se zběsile na ně, počali do nich surově mlátit klacky a počínali si vůbec s tou největší brutalostí. Několik studentů bylo usmrceno, ostatní pak mají přetlučené ruce, nohy, rozbity hlavy atd. Mnoho dopraveno bylo jich do nemocnic, kdežto celá řada byla zatčena a uvězněna.

Telegrafické zprávy americké z Washingtonu.

V senátě se rvou.

Minulou sobotu došlo ve spolkovém senátě k surové výtržnosti mezi senátorem Tillmanem a sen. McLaurinem, obou z Jizní Caroliny, a to právě v den slavnosti narození Washingtonu. Výtržnost tato byla věcí čisté osobní. Tillman drže řeč o otázce upravení cla mezi Spoj. Státy a Filipíny, učinil surový útok na čest a dobrou pověst svého kollegy sen. McLaurina, kterého obvinil, že hlasoval pro schválení parížské smlouvy a že tu podrobil se nečestným chvám z jiné strany. Na to odpověděl mu sen. Spooner z Wisconsinu. Obvinění nečinil ovšem Tillman přímo, nýbrž insinuoval pouze, leč každý věděl, že insinuace jeho platí jeho kollegovi McLaurinovi. Spooner však řečnicka interpeloval a stál na svém, aby Tillman sdělil jméno onoho senátora veřejně, an by jinak insinuační onu na sebe potahoval. Tu konečně prohlásil Tillman, že insinuace patřila kollegovi jeho z Jizní Caroliny. Na to podotkl Spooner: „Nuže, tedy ponechává vše tu sen. McLaurinovi, aby se o to hájil.“ Leč McLaurin nebyl v zasedání v této chvíli přítomen, jsa zaměstnán v komoře výboru. Když pak bylo mu sděleno, že jeho přítomnost jest v zasedání nutná, přišel do sálu a to právě v okamžiku, když Tillman svůj výrok opakoval. Bledý jako stěna vstoupil McLaurin do předu a vzav si slovo, prohlásil, že vyjádření Tillmana jest urážka, hanběná iž na Tillman nicemý líbaf. Sotva byl McLaurin s vyjádřením svým hotov, když Tillman sed ob jedno sedadlo od svého protivníka vyskočil a jako střela vrhl se přes osobu sen. Teller a z Colorado mezi němi sedějším na McLaurina. Leč tento vyskočil a pokročil protivníku svému rozhořčen vstříc, při čemž sen. Teller byl mocně odražen dozadu. A již pozvedl Tillman pravici a udeřil McLaurina vší silou do obličeje, dostav zároveň od něho ránu do nosu, až mu krev vytryskla. A nyní pustili se „setihodní“ této členové senátu do sebe jako dva zápasníci o cenu, bušice do sebe jako o závod. Ostatní senátoři jakož i předsedá stáli zde chvíli jako omráčení, bledí, nejspouce ani slova mluví. Někteří snažili se zvířet senátory od sebe roztrhnouti, leč neslo to. Konečně přikvapili senátoři Scott a Warren a každý postavil se před jednoho, než dostal se výpomocný sergeant of arms, který protivníky od sebe oddělil a jakýs takýs pořádek zavedl. Na to podal senátor Gallinger návrh, aby zahájeno bylo vyšetřování oné výtržnosti při zavřených dveřích, kterýžto návrh přešel. Dvěře jsou tedy zavřeny a vyšetřování bylo zahájeno, když byl McLaurin vznesl před svou žalobu, v níž děl, že to nebylo poprvé, co byl takto Tillmanem napaden. Oba však budou vyšetřováni pro urážku senátu.

V pondělí obdržel pak Tillman od privátního tajemníka presidentova dopis, v němž se pozvání jeho osoby k hostině u presidenta s princem Henrym odvolává.

Pres. Roosevelt vynesl již své rozhodnutí v kontroverzi Schley-Sampsonové a sice právě takové, jež již dříve bylo v časopisech uveřejněno. President totiž prohlašuje celé vyšetřování za příliš technické a nechce uvažovati o něm, co událo se před bitvou u Santiago, kde zachoval se Schley jako hrdiná, ač neuznává ho za velitele floty a proto nepatří mu zaslúba o vítězství. Jeho klíčka, kterou provedl při boji s lodí Brooklyn, byla umělecky strategickou a Schley zasluží si tu plné jeho uznání. Celý obsah rozhodnutí presidentova v této záležitosti svědčí, že president hleděl se zachovati oběma stranám i převýnosti a ať již to vezmeme tak či onak, dostalo se zde admirálu Schleyovi dostatečného zadostoučinění.

V domě zástupce prošla indianská apropriaci předloha. Kongresník Townce z Minnesota podal návrh, by sekretář války byl vyzván udati kongresu, mnoho-li akur pády na Kubě prodáno bylo cizincům tam nebydlícím, by dále uvedl jejich jména a udal cenu, kterou za takové pozemky zaplatili a jak mnoho vlastní Americké půdy, nežž pěstuje se cukrová třtina.

V kongresu jedná se o připuštění Oklahomy a Alasky do svazku státi.

V pátek měl v domě zástupce řeč kongresník Wheeler z Kentucky, který ostře kritisoval tajmníka Haye a anglického vyslanec Pauncefova pro tak okázalé přivítání prince Henryho, rka, že jest to nedůstojné a nedemokratické pořádati takové ovace německému princovi, který pro tuto zemi a tento národ není nic jiného než persona non grata. K tomu odpověděl Gillett z Mass., který děl, že tento výrok Wheelerův sám sebe odsuzuje a zatracuje. Posluhačstvo na galeriích souhlasilo s Wheelerem. Jelikož Wheeler před tím upozorňoval na to, že president Buchanan nechával korunovanému cizinci nepovinně, odpověděl k tomu Gillett, že výrok tento není správný, neboť president Buchanan sám ze své kapsy platil všechny výlohy s uvitáním prince Waleského, ano že i zaplatil výlohy vládní celů lodí, která princem vozila po moři. Toto dotrzoval i Grosvenor z Ohio.

Princ Henry v Americe.

Za hrnění děl a velké parády námořní bouři pruský princ Henry, zástupce svého císařského bratra, v neděli do New Yorku, kde pozdravil jej velitel uvítací floty, admirál Bob Evans, který dopravil na loď princovu včelným parníkem. Když Evans přiblížil se se svou lodí k parníku, vztyčen americký prapor a princ Henry jakož i celý jeho štáb na palubě se nalezající salutovali. V přístavě na Governor Island pak uvítán je princ gen. Brookem, admirálem Barkrem a jinými vojenskými a námořními důstojníky, načež po krátké hostině prohlédl si v průvodu admirála Evance námořní stanici. Na cestě byl osobně lékař princův dr. Reich stížen mořskou chorobou, leč princ byl po celou cestu zdravý a nevynechal ani jediného jídla. Princ zdá se býti velmi demokratickým ve svém jednání. Tak na př. byla jídelna na lodi přepravena pro cestující a pak pro prince a jeho nejúžší společnost. Leč princ poručil přepravení odstraniti a jedl vždy ve společnosti ostatních kajutních cestujících. — Princ jest výtečným námořníkem a jest mu známo vše v zdokonale vální lodi. V neděli prohlédl v loděnici novou loď po celých dnech, odepomeny ničeho, ani té nejnepatrnější konstrukce. V pondělí navštívil princ Henry presidenta Roosevelta ve Washingtoně, s nímž jakož i téměř se všemi členy kabinetu (vyjma Tillmana) a kabinetem poobědval, načež navštívil dům zástupců a senát, kde dostalo se mu srdečného přívítání. A nejen že vykonal zde návštěvu, nýbrž byl přítomen i zasedání a jednání v obou zákonodárných sborech. (Škoda že nepřišel o dva dny dřív, byl by mohl býti přítomen rozkošné pranci sen. Tillmana s jeho kollegou McLaurinem.) Princ zavítal v obou domech místo po pravé straně předsedy na tribuně. Uvítací slavnosti pořádal tajemník Hay, tajemník války Long a asistent tajemníka státu Pierce. Po náležitě prohlídce byl princ provázen ulicemi washingtonskými, provázen jsa silným oddílem policejním. Práví se, že schůzka presi-

dentu s princem Henrym jest rázu čistě privátního a že nemá rozhodně žádného politického pozadí za sebou.

„Meteor“ spuštěn na vodu.

Yachta pro německého císaře, která stavěna byla v New Yorku a pro níž přijel sem princ Henry, byla v úterý za velké slavnosti spuštěna na vodu a pokřtěna sl. Rooseveltovou, která na ní vyhlála láhev perličko vína a pokřtíla ji jménem „Meteor“ ve jméno německého císaře. Po té princ Henry děkoval vřelě všem účastníkům slavnosti, zvláště presidentu, ježmu provolal třikráte po americkou „hip, hip hooray!“ Na to mayor města New Yorku vřel vzácného hosta a žádal jej, aby celé město považovalo po celý čas svého zde pobytu za svůj domov a aby zde jednal úplně dle své vůle. Princ Henry pak odezdal sl. Rooseveltové dar císarův, skvostný to náramek posízený diamanty a jinými drahokamy, začež tato vřelě poděkovala. Banket odbyván na yachtě „Hohenzollern“ a byl mu přítomen president s rodinou, kabinet, generálové, admirálové, někteří senátoři, Carl Schurz, čel nové německého vyslanectví atd.

Bouře na východě.

Dne 20. t. m. překvapila Washington prudká přislika a v večer hlavní město země odřízno je ode všeho telegrafického a telefonického spojení severně od Baltimore. Vlaky sem příjždějící byly o 2 až 3 hodiny zpžděny. — V New Yorku zažili den nanejšj mřjímj. Začal sněhem a skoučlým deštěm, tak že na ulicích utvořily se celé rybníky rozbledého sněhu. Telefonické i telegrafické spojení přerušeno a dráty zpřetrhány. Trolleyové káry zastavily jízdu. V Jersey City polovice ulice zůstala neosvětlena. V New Yorku rádiu 22. února nezhoubnější bouře za minulých 15 roků. Až do večera nebylo lze žádného elektrického drátu použiti. Nevšecky škody způsobeno v Brooklyně, kde elektrickými dráty, jež vsude po ulicích byly rozbaženy, tučty koni usmrceno dotknutím se jich. V Prospect parku a na mnohých ulicích na sta stromů zbaveno větvi následkem namrzého na nich ledu. Brooklynský most skýtal skvostnou podívanou, celý byl v lesknoucím se krystalovém obalu. Na Staten Island sotva jeden drát zůstal neporušený a vozba vsude zastavena. Postovní zprávy z Filadelfie praví, že město je úplně od telegrafního spojení od světa odřízno, neboť není jediného drátu napnutého ve vzduchu. Čtyři lidé byli zabiti elektrickým nářadím drátem a nejméně 25 koní.

Padesát lidí zahynulo v plamenech.

Děsný požár rádl dne 21. t. m. v New Yorku a sice v Armerý 71. pluku národní obrany mezi 33. a 34. ul. na 4. Ave. Budova tato zaujímá celý blok a 71. pluk N. Y. N. G. měl tu své hlavní středisko zároven s 5. brigádou, 2. baterií dělostřelce a 1. signálním sborem. Oheň povstala ve 12 hodin v noci na hlavní chodbě a šířil se s rychlostí úžasnou, tak že ve dvě hodiny stála celá obrovská budova v jednom plamenu a netem poobědval, načež navštívil dům zástupců a senát, kde dostalo se mu srdečného přívítání. A nejen že vykonal zde návštěvu, nýbrž byl přítomen i zasedání a jednání v obou zákonodárných sborech. (Škoda že nepřišel o dva dny dřív, byl by mohl býti přítomen rozkošné pranci sen. Tillmana s jeho kollegou McLaurinem.) Princ zavítal v obou domech místo po pravé straně předsedy na tribuně. Uvítací slavnosti pořádal tajemník Hay, tajemník války Long a asistent tajemníka státu Pierce. Po náležitě prohlídce byl princ provázen ulicemi washingtonskými, provázen jsa silným oddílem policejním. Práví se, že schůzka presi-

zachránili se šťastným uniknutím, jiné zachránili hasiči, leč jisto je, že mnoho osob zde zahynulo. Ve 2:20 objevila se v okně hořící budovy žena zoufalá lomící rukama. Pojednou vymrštila se do okna a střemhlav vrhla se dolů, kde těžce zraněna ležeti zůstala. Všecké nemocniční vozy ambulanci byly sem posílány a zároveň silný oddíl policie se sem dostavil, jsa vydatně hasičům nápomocen. V jedné mrtvole poznán byl prý Col. Pepper z Louisville, Ky. V době vypuknutí ohně nalezalo se v Park Hotelu as 600 hostů, mezi nimiž povstal strašný smutek, hlavně mezi ženami a dětmi. Hosté k k smrti zčešení přešli na střechu budovy, kde sem tam zoufale přebíhající spásy hledali. Hasiči přikvapivše na místo požáru přistavili co nejrychleji zebřky ku stavění, zachraňující lid, nejdříve ovšem ženy a děti, pod ochranou jedenácti proudů vody, vřalých z parních stříkaček do zběsile rány dícho ohně. Když konečně v neděli ráno byl oheň docela uhasen, prohlásil náčelník hasičů, že myslí, že nejméně 50 osob v hotelu zahynulo. Tež raněných je velmi mnoho.

Šatimounský rozsudek.

Před rychtářem Johna F. Donohue ve Wilkesbarre, Pa., předveden byl min. sobotu jistý mladý muž, na něhož žalovala jeho žena, že ji bije, týrá, že se opíjí a jí v ničem nápomocen býti nechce. Když byl vyslechl soudec obě strany, sestoupil se svého soudecovského křesla a jel se obžalovanému vykládati zákony takto: „Já myslím, že ve všech Black-toleyových zákonních nuzalzem zákon a pravidlo pro jisté případy. Pro vás případ nemalezám tam hned žádného zákona a proto slyste moje rozhodnutí.“ A obrátiv se k placící mladé paní pokračoval: „Až půjdete domů, kupte si na cestě topírku k motýčce a přesně vykonajte, co vám tuto nařizuji: Kdykoliv muž vás přijde domů opilý a počne tropiti urážky, bude vás urážeti, vezměte topírku a naložte mu tolik, až dá pokoj. Nešamjte ho. Kdykoliv dá se do proklínání na vás, učíte totéž a opakujte to, zda by vám odlepel přinešti uhli, vodu a t. d. Madam, já doufám a očekávám, že na slovo zachováte se dle mého rozsudku. Vyplatte ho řádně a důkladně, kdykoli nebude se choval zastal neporušený a vozba vsude zastavena. Postovní zprávy z Filadelfie praví, že město je úplně od telegrafního spojení od světa odřízno, neboť není jediného drátu napnutého ve vzduchu. Čtyři lidé byli zabiti elektrickým nářadím drátem a nejméně 25 koní.

Woodward odsouzen k šibenici.

Dne 24. t. m. skončen byl v Casper, Wyo., kriminální soud s desperatem Chas. Woodwardem, vrahem šerifa Rickarda v Casper v měsíci prosinci, a vrah odsouzen k smrti provázem a poprava ustanovena na den 28. března t. r. Rozsudek obsahuje 700 slov a Woodward vyslechl celý jeho obsah beze všeho vnitřního polnutí, bez každé známky nervového rozčilení. Rozsudek končí těmito slovy: „Poslyste nyní osudný rozsudek zákona nad sebou a pak rozhodte se soudem a všemi ostatními zde shromážděnými, kteréž neuzříte leda v oněch světech, odkud ještě nikdo se nevrátil. Vy, Charles Francis Woodward, buďte nyní dopraven do okresního vězení tohoto okresu a zde střežen dle zákona až do dne 28. března 1902, kdy budete vyveden na popravní místo, zbudované určenými úředníky, a zde pověšen buďtež za krk na provaz tak dlouho, až budete mrtev. Bůh pak, ježž zákony jste porušil, buďž duší vaší nilostiv, až před trůn jeho předstoupíte.“ — Woodward od počátku až do konce zatvrzele zapíral, že byl šerifa zastřelil, sváděje to na osoby jiné, a také se k vraždě nepřiznal.

Woodward odsouzen k šibenici.

Dne 24. t. m. skončen byl v Casper, Wyo., kriminální soud s desperatem Chas. Woodwardem, vrahem šerifa Rickarda v Casper v měsíci prosinci, a vrah odsouzen k smrti provázem a poprava ustanovena na den 28. března t. r. Rozsudek obsahuje 700 slov a Woodward vyslechl celý jeho obsah beze všeho vnitřního polnutí, bez každé známky nervového rozčilení. Rozsudek končí těmito slovy: „Poslyste nyní osudný rozsudek zákona nad sebou a pak rozhodte se soudem a všemi ostatními zde shromážděnými, kteréž neuzříte leda v oněch světech, odkud ještě nikdo se nevrátil. Vy, Charles Francis Woodward, buďte nyní dopraven do okresního vězení tohoto okresu a zde střežen dle zákona až do dne 28. března 1902, kdy budete vyveden na popravní místo, zbudované určenými úředníky, a zde pověšen buďtež za krk na provaz tak dlouho, až budete mrtev. Bůh pak, ježž zákony jste porušil, buďž duší vaší nilostiv, až před trůn jeho předstoupíte.“ — Woodward od počátku až do konce zatvrzele zapíral, že byl šerifa zastřelil, sváděje to na osoby jiné, a také se k vraždě nepřiznal.

Woodward odsouzen k šibenici.

Dne 24. t. m. skončen byl v Casper, Wyo., kriminální soud s desperatem Chas. Woodwardem, vrahem šerifa Rickarda v Casper v měsíci prosinci, a vrah odsouzen k smrti provázem a poprava ustanovena na den 28. března t. r. Rozsudek obsahuje 700 slov a Woodward vyslechl celý jeho obsah beze všeho vnitřního polnutí, bez každé známky nervového rozčilení. Rozsudek končí těmito slovy: „Poslyste nyní osudný rozsudek zákona nad sebou a pak rozhodte se soudem a všemi ostatními zde shromážděnými, kteréž neuzříte leda v oněch světech, odkud ještě nikdo se nevrátil. Vy, Charles Francis Woodward, buďte nyní dopraven do okresního vězení tohoto okresu a zde střežen dle zákona až do dne 28. března 1902, kdy budete vyveden na popravní místo, zbudované určenými úředníky, a zde pověšen buďtež za krk na provaz tak dlouho, až budete mrtev. Bůh pak, ježž zákony jste porušil, buďž duší vaší nilostiv, až před trůn jeho předstoupíte.“ — Woodward od počátku až do konce zatvrzele zapíral, že byl šerifa zastřelil, sváděje to na osoby jiné, a také se k vraždě nepřiznal.

NEBRASKA

Král houslí Jan Kubelík bude koncertovati v pátek dne 7. března v Auditorium v Lincolnu, kamž chystá se z celé západní části státu množství krajanů. Budova Auditoria pojme téměř 4000 osob. Ceny na drábkách budou nepochoybě sníženy.

Gen. návládní Prout opakoval v pondělí svůj výrok, že guvernér nemá žádné práva míchat se do municipálních záležitostí města Omahy a není zároveň oprávněn jmenovati policejní a požární komisaře.

Z lineolského blázince uprchla před 14 dny 53letá pomatená ženstina Alice Lebo, která bloundila krajem, až konečně nalezena byla ve stolu slámy s děsně omrzlými nohami. Byla dopravena do Nebraska City a jelikož zdráhala se požití jakékoliv potraviny, zemřela.

Od roku 1894 vleklou se soud bývalého výpomocného kassira zkrachovalého milliganského banky Zirloutovy, Franka Fialy, byznovu projednáván. Posledně byl vynesčen rozsudek proti Fialovi na \$7.357.55 u supreme soudu, leč nyní komisař Oldham rozsudek onen opět zvrátil a ustanovil nový jednání. Leč jak nám komisař suprinního soudu, soudec Hastings sděluje, byl rozsudek ten při krajském soudu v Genevě opět na celý obnos potvrzen. Při prvním soudu vynesěn byl rozsudek asi na \$600 a soudec Hastings rájál, aby Fiala rozsudek přijal. Leč advokáté chtěli nepochoybě míti větší zne a proto se odvolali a jak vidno, „vyhráli“ znamenitě. Jak známo, prováděl Zirlout švindly se cizími penězy, hraje na burse atd. abral k tomu peníze z banky. O tom všem Fiala přý věděl, leč Zirlout vyhržoval mu, že ho zastřílí, prozradí-li to, a Fiala proto mlčel, začež nyní mají mrčetelové jeho, totiž otec, strýc a K. W. Bartos z Omahy zaplatit uvedenou sumu.

Onažský Auditorium nebude tento rok dohotoveno, neboť všechny dosavadní oferty kontraktůrů byly odmrštny.

Známy dr. Freeman z Beatrice, který byl prvním člověkem ve Spoj. Státech, ježž zaujal na základem zákona první homestead od vlády, žadal k supreme soudu žádost za vydání zápisové, aby ve veřejných školách nebyla čtena bible a zpívány kostelní a církevní písně.

Před krajského soudu Sornborgera z Wahoo předveden byl v pátek min. týden Amos A. Gould, pokladník zbankrotované banky v North Platt, a zajisté se nikdo neočekával tak rychlé skončení soudu se svindlerem. Předveden byl před soud, kdež mu předseda občaloba, načež k otázce soudu, zda jest vinen či nevinen, odpověděl, že se priznává k vině a propovčování \$60.000. Soudec pak tázal se vězně, proč tak učinil, a tento doznal, že činil různé finanční spekulace, z nichž nemohl se dostat jinak, nežli paděláním směn, doufaje v příznivý obrat věcí, že pak nahradí vše. Sdělil dále, že má ženu a dvě děti, 14letého hochu a 12letou děvčinku, a že doufá, že by mu přítel pomáhal opět k začátku obchodu a že pak mohl by vše zaplatiti. Soudec sympatisoval s obžalovaným, který skroušený ze všeho se vyznal, a odsoudil jej na osm roků do kázně.